

20. и тозъ-часъ ги повика. И тѣ оставиха баща си Зеведея въ кораба съ надничаритѣ и тръгнаха слѣдъ него.

21. И дохождатъ въ Капернаумъ; и наскоро въ сѣббота Той влѣзе въ синагогата и поучаваше.

22. И чудѣха се на учението Му, понеже Той ги поучаваше, като такъвъ, който има власть, а не като книжниците.

23. Имаше въ синагогата имъ чловѣкъ съ нечистъ духъ, който извика:

24. остави се, какво имашъ Ти съ насъ, Иисусе Назареецо? Дошълъ си да ни погубишъ! Зная Те, кой си Ти, Свѣтій Божій.

25. Но Иисусъ му запрѣти, като рече: млъкни и излѣзъ изъ него!

26. Тогава нечистиятъ духъ, като го стърси и искръщъ съ високъ гласъ, излѣзе изъ него.

27. И всички истрѣпнаха отъ ужасъ, тъй че единъ други се питаха: що е това? Какво е това ново учение, та и на нечисти духове Той властно заповѣдва, и тѣ Му се покоряватъ?

28. И скоро се прѣсна слухъ за Него по цѣлата околность Галилейска.

29. И щомъ излѣзоха отъ синагогата, дойдоха съ Иакова и Иоанна въ кѣщата на Симона и Андрея.

30. А тъщата Симонова лежеше отъ огнища; и на часътъ Му казватъ за нея.

(21) Мат. 4, 13. Лук. 4, 31. (22) Мат. 7, 28. Лук. 4, 32.
(23) Лук. 4, 33. (24) Мат. 8, 29. Иаков. 2, 19. Дан. 9, 24.
(29) Мат. 8, 14. Лук. 4, 38.